

Бобо Сонько щойно прокинувся.
Уночі йому наснився дуже гарний сон: ніби він катається на своєму новому велосипеді у сонячному сяйві...
Бобо радісно зістрибує з ліжка. Сьогодні субота, і йти в дитячий садок не треба. Отже, він чудово покатається!

Бобо біжить до вікна і розсуває штори.
Але що це? Великі краплі дощу б'ють по шибках.
Як прикро! Кататися на велосипеді в дощ зовсім не хочеться.

Невдоволений Бобо спускається сходами.
— Доброго ранку, Бобо! — каже мама.
Вона й Бібі вже сидять за кухонним столом і снідають. Мама
цілує синочка.
Бобо висипає в миску свої улюблені мюслі й хоче налити
молока. Але з пляшки не виливається жодної краплі.
— Мамо, молока немає! — скаржитья Бобо.

— Мені шкода, синку, але з решти молока я зварила Бібі кашу.

— Це нечесно! — кричить Бобо і спідлоба зиркає на Бібі, яка із задоволенням їсть молочну кашу.

— Сьогодні можеш з'їсти хліба, — пропонує мама і підсуває синові кошичок із духмяними скибками. Але Бобо не хоче хліба.

«Який невдалий ранок», — думає він.

